
รายงานการตรวจสอบการดำเนินงาน
โครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร”
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557
ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง โดยมีอากาศหนาวจัดในบางวันและเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศในบางพื้นที่มีภูเขาล้อมรอบ ทำให้มวลอากาศเย็นจมตัวลงและเคลื่อนตัวช้าลงเกิดช่วงเวลาที่หนาวเย็นมากขึ้น ประกอบกับความกดอากาศสูงกำลังแรงจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้แผ่อิทธิพลลงมาปกคลุมพื้นที่ของประเทศไทยตอนบน ทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีสภาพอากาศหนาวจัด ส่งผลให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนทั้งชีวิตและทรัพย์สิน เมื่อเกิดสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส และลดลงต่อเนื่องจนประชาชนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง ติดต่อกันเกินกว่า 3 วัน จะถือว่าในพื้นที่นั้นประสบภัยหนาวได้

ในปี พ.ศ. 2556 ได้เกิดเหตุภัยหนาวขึ้นในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี โดยมีอุณหภูมิต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส ติดต่อกันยาวนานเกิน 3 วัน ในระหว่างวันที่ 18 – 21 ธันวาคม 2556 ประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีได้รับความเดือดร้อนจากสภาพอากาศหนาวเย็น ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีจึงได้ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ครอบคลุมทุกอำเภอจำนวน 20 อำเภอ เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556

เพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนจากสถานการณ์ภัยหนาว องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ได้จัดทำโครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 โดยการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวจำนวนไม่น้อยกว่า 124,000 ผืน คุณลักษณะตามประกาศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและกำหนดราคากลางสิ่งของสำรองจ่าย พ.ศ. 2542 ฉบับลงวันที่ 2 กันยายน 2552 เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในจังหวัดอุดรธานีที่ได้รับความเดือดร้อนจากสถานการณ์ภัยหนาวแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายที่ประชาชนต้องจัดซื้อเครื่องนุ่งห่มกันหนาวเป็นการช่วยเหลือประชาชนในจังหวัดอุดรธานีให้เป็นอย่างรวดเร็วและเพื่อต้องการให้สุขภาพอนามัยของ

ประชาชนในจังหวัดอุดรธานี มีสุขภาพแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ **โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นประชาชนผู้ด้อยโอกาส ครอบครัวยากจน และประชาชนที่ขาดแคลนผ้าห่มกันหนาว**

จากการตรวจสอบการดำเนินโครงการ“ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี พบว่า การดำเนินโครงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ กล่าวคือ ประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวส่วนใหญ่ไม่ได้เดือดร้อนหรือขาดแคลนผ้าห่มกันหนาว ทำให้ผ้าห่มกันหนาวที่ได้รับแจกไม่ได้ใช้ประโยชน์ และมีประชาชนที่ยากจนได้รับความเดือดร้อนหรือขาดแคลนผ้าห่มกันหนาวแต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ ทำให้

การดำเนินโครงการไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเนื่องจากภัยหนาวได้อย่างแท้จริง ส่งผลให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่คุ้มค่า โดยมีประเด็นข้อตรวจพบและข้อสังเกตดังนี้

ข้อตรวจพบ การดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

จากการตรวจสอบบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว ตามโครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุตร” ปี 2557 ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุตรธานี จำนวน 10 อำเภอ 22 ตำบล 23 หมู่บ้าน ประชาชนที่อยู่ในบัญชีได้รับผ้าห่ม จำนวน 199 ราย พบว่า การแจกผ้าห่มกันหนาวไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ประชาชนตามบัญชีรายชื่อไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว ได้รับซ้ำซ้อนจากหน่วยงานเดียวกันหรือจากหลายหน่วยงาน และผ้าห่มกันหนาวที่ได้รับแจกไม่มีการใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. การแจกผ้าห่มกันหนาวไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุตรธานี จัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเพื่อแจกจ่ายให้ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นประชาชนผู้ด้อยโอกาส ครอบครัวยากจน และประชาชนที่ขาดแคลนผ้าห่มกันหนาว จากการสุ่มตรวจสอบบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 199 ราย พบว่า ประชาชนที่มีรายชื่อได้รับแจกผ้าห่มกันหนาวไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 187 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.96 ของจำนวนประชาชนที่สุ่มตรวจสอบ มีเพียงจำนวน 12 ราย ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 6.03 ของจำนวนประชาชนที่สุ่มตรวจสอบประชาชนตามบัญชีรายชื่อที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์มีสัดส่วนที่น้อยมาก จากการสอบถามประชาชนที่ได้รับแจกผ้าห่มกันหนาว และการสังเกตการณ์ พบว่า ประชาชนที่ได้รับผ้าห่มส่วนใหญ่ มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี มีบ้านหลังใหญ่ มีรถยนต์หลายคัน มีบุตรหลานคอยดูแลโดยบางรายมีบุตรเป็นหมอ เป็นข้าราชการ หรือลูกสาวมีสามีเป็นชาวต่างชาติ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรร บางรายมีกิจการร้านค้าขายรถจักรยาน ขายเสื้อผ้า ผ้าไหม ขายอาหารสัตว์ และไม่ได้ขาดแคลนผ้าห่มกันหนาว เนื่องจากมีผ้าห่มกันหนาวที่เพียงพอโดยได้รับแจกหลายผืนในปีที่ผ่านมาหรือในปีเดียวกันซึ่งได้จากหลายหน่วยงานมีทั้งเอกชน หน่วยงานส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีบางส่วนที่จัดซื้อเอง **จึงเป็นการช่วยเหลือ (แจกผ้าห่มกันหนาว) ให้กับประชาชนที่ไม่ได้เดือดร้อนจากสถานการณ์ภัยหนาวตามวัตถุประสงค์ของโครงการ**

จากการตรวจสอบข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2556 ของหมู่บ้านที่สุ่มตรวจสอบจำนวน 23 หมู่บ้าน จะมีหมู่บ้านที่แต่ละครัวเรือนมีรายได้ตกเกณฑ์ จปฐ. จำนวน 8 หมู่บ้าน 49 ครัวเรือน เมื่อนำมาตรวจสอบกับบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวจำนวน 2,022 ราย พบว่า มีรายชื่อที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 24 ครัวเรือน และไม่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 25 ครัวเรือนและหากพิจารณาในภาพรวมของจังหวัดอุตรธานีจากข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี พ.ศ. 2556 ของ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุตรธานี พบว่า จังหวัดอุตรธานีมีผู้ที่ตกเกณฑ์ จปฐ. ซึ่ง

เป็นผู้ยากจน จำนวน 1,642ครัวเรือน แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีดำเนินโครงการโดยจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเพื่อแจกให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 124,000 ราย จึงเป็นการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเกินความจำเป็น จำนวน 122,358 รายคิดเป็นร้อยละ 98.68 ของประชาชนกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ

2. ประชาชนตามบัญชีรายชื่อไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว ได้รับซ้ำซ้อน/ไม่ได้ใช้ประโยชน์

จากการสุ่มตรวจสอบบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 199 ราย พบว่าได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.27 ของประชาชนตามบัญชีรายชื่อที่ตรวจสอบ และไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.73 ของประชาชนตามบัญชีรายชื่อที่ตรวจสอบ

จากการสัมภาษณ์ประชาชนตามบัญชีรายชื่อฯ ที่ไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 91 ราย พบว่า ลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวไม่ใช่ลายมือชื่อของตนเอง จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.91 ของประชาชนที่ไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว มีจำนวน 11 ราย ให้ข้อมูลว่าเป็นลายมือชื่อของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 12.09 ของประชาชนที่ไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว

จากการตรวจสอบประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 108 รายพบว่า เป็นประชาชนที่มีรายได้ไม่ตกเกณฑ์ จปฐ. (ไม่ได้ยากจน) จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.22 ของประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวที่สุ่มตรวจสอบและผ้าห่มกันหนาวที่ได้รับไม่ได้ใช้ประโยชน์ในช่วงที่ประสบภัยหนาวของปีที่ผ่านมา จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวที่สุ่มตรวจสอบมีประชาชนที่ใช้ประโยชน์ในช่วงที่เกิดภัยหนาว จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวที่สุ่มตรวจสอบ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว ถึงแม้จะมีการใช้ประโยชน์ในช่วงที่เกิดภัยหนาว แต่จากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์พบว่าผู้ใช้ประโยชน์ไม่ได้ยากจนหรือขาดแคลนผ้าห่มกันหนาว ตามกลุ่มเป้าหมายที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีจะให้ความช่วยเหลือ

นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 แล้วยังได้รับผ้าห่มกันหนาวจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่หรือจากส่วนราชการอื่นอีก

การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี แจกผ้าห่มกันหนาวไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทำให้สูญเสียโอกาสในการนำเงินงบประมาณไปช่วยเหลือประชาชนตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ประชาชนผู้ด้อยโอกาส ครอบครัวยากจน และประชาชนที่ขาดแคลนผ้าห่มกันหนาวที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยหนาวแต่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ และหากพิจารณาในภาพรวมของโครงการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี จัดซื้อผ้าห่มกันหนาว จำนวน 124,000 ผืน แต่ในจังหวัดอุดรธานีมีครัวเรือนที่ยากจนเพียง 1,642 ครัวเรือน จึงเป็นการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเกินความจำเป็น จำนวน 122,358 ผืน ราคาที่

จัดซื้อฝืนละ 220 บาท คิดเป็นเงิน 26,918,760.00 บาท ส่งผลให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่ประหยัด ไม่คุ้มค่า และไม่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน สาเหตุเกิดจาก

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี จัดซื้อผ้าห่มกันหนาวตามจำนวนเงินงบประมาณที่ตั้งไว้แล้วนำมาจัดสรรให้แต่ละเขตพื้นที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี เฉลี่ยเขตละ 3,000 ผืน โดยไม่ได้สำรวจข้อมูลหรือขาดการบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ในการประสานข้อมูลจำนวนประชาชนหรือครัวเรือนที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยหนาว เพื่อนำมากำหนดหลักเกณฑ์ จำนวนกลุ่มเป้าหมาย และพื้นที่ที่จะเข้าไปดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือทำให้มีการแจกผ้าห่มกันหนาวให้กับประชาชนที่ไม่ได้เดือดร้อนจากภัยหนาวอย่างแท้จริง

2. มีการกำหนดจำนวนผ้าห่มที่จะจัดสรรให้แต่ละอำเภอหรือแต่ละเขตพื้นที่มากกว่าจำนวนประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจริง

3. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่ได้ปฏิบัติตามที่ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 3050 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2543 เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชน ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543 หมวด 3 วิธีการช่วยเหลือประชาชน ข้อ 6 (2) ก. ส่งผลให้ไม่สามารถทราบจำนวนประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว และที่ไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาวที่แท้จริงเป็นจำนวนเท่าใด

4. คำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ไม่มีความชัดเจน ไม่ได้กำหนดขอบเขตหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบไว้ไม่มีการประสานงานหรือการประชุมร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของกองช่างกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของสำนักปลัด

ข้อสังเกตที่ 1 การจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวราคาสูงกว่าราคาตามท้องตลาด

จากการตรวจสอบพบว่า คณะกรรมการกำหนดรายละเอียดและคุณลักษณะผ้าห่มกันหนาวได้กำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะตามประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะและกำหนดราคาส่งของสำรองจ่าย พ.ศ. 2556 ลงวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2556 ส่วนราคาได้พิจารณาจากราคาที่เคยจัดซื้อ จากการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตการประกาศสอบราคาของหน่วยราชการท้องถิ่นต่าง ๆ และจากการสืบราคาจากร้านค้าตลาดค้าแยกจังหวัดอุดรธานีแล้วนำมากำหนดราคากลางในราคาฝืนละ 222.00 บาท โดยไม่ได้มีการสืบราคาจากกลุ่มอาชีพ/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตและจำหน่ายผ้าห่มนวมใยสังเคราะห์ และจากเว็บไซต์ต่างๆ ของผู้ประกอบการที่มีอาชีพในการขาย “ผ้าห่มนวม” โดยตรง เพื่อนำมาพิจารณาในการกำหนดราคากลางผ้าห่มกันหนาว จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 50 (5) ที่กำหนดให้สืบราคาจากผู้มีอาชีพขายพัสดุนั้นโดยตรง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ได้จัดซื้อผ้าห่มกันหนาวโดยวิธีพิเศษ กับ บริษัท นิวไลฟ์ เลิร์นเนอร์ จำกัด ตามสัญญาซื้อขาย เลขที่ 36/2557 ลงวันที่ 3 มกราคม 2557 จำนวน 124,000 ผืน (ราคาผืนละ 220.00 บาท) เป็นเงินจำนวน 27,280,000.00 บาท

จากการสอบถามและสืบราคาผ้าห่มกันหนาวจากกลุ่มอาชีพ/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตและจำหน่ายผ้าห่มนวมใยสังเคราะห์ตามรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนด ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดใกล้เคียงซึ่งเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผ้าห่มแหล่งใหญ่ในภาคอีสาน และจากเว็บไซต์ต่างๆ ของผู้ประกอบการที่มีอาชีพในการขาย “ผ้าห่มนวม” โดยตรงพบว่า ราคาผ้าห่มนวมใยสังเคราะห์จะอยู่ที่ราคาไม่เกินผืนละ 160.00 บาทซึ่งต่ำกว่าราคาที่ยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีจัดซื้อในราคาผืนละ 60.00 บาท (220.00-160.00) ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายจากการซื้อผ้าห่มกันหนาวสูงกว่าราคาที่เหมาะสม เป็นเงินจำนวน 7,440,000.00 บาท (124,000x60.00)

ข้อสังเกตที่ 2 การจัดทำเอกสารประกอบการแจกผ้าห่มกันหนาวไม่ถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ

1. จำนวนประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวตามบัญชีรายชื่อมีจำนวนน้อยกว่าที่จัดซื้อหรือที่กำหนดไว้ในโครงการ

จากการตรวจสอบ พบว่า

1) กำหนดการแจกผ้าห่มกันหนาวตามรายการของแต่ละอำเภอไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าแต่ ละเขตพื้นที่มีตำบลใด หมู่บ้านใด ที่จะได้รับแจกผ้าห่มกันหนาว และแต่ละหมู่บ้านจะได้รับแจกเป็นจำนวนเท่าใด องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีจะระบุจำนวนเป็นภาพรวมตามที่ได้จัดสรรให้กับ ส.อบจ. แต่ละเขตพื้นที่ โดยไม่ทราบรายละเอียดการแจกผ้าห่มกันหนาวของแต่ละพื้นที่

2) จำนวนผู้ที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 20 อำเภอตาม ตารางกำหนดการโครงการเยี่ยมยามถามข่าว “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557บัญชีสรุปการรับผ้าห่มกันหนาวตามโครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557แยกเป็นรายอำเภอ จำนวนที่ระบุไว้ที่หน้าของเอกสารบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวแยกเป็น รายอำเภอ และจำนวนประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวตามบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวตามโครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ปี พ.ศ. 2556-2557มีข้อมูลไม่ถูกต้องตรงกัน

3) จำนวนประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวตามบัญชีรายชื่อมีจำนวนน้อยกว่าที่จัดซื้อหรือที่กำหนดไว้ในโครงการ จำนวน 114 ราย (124,000 – 123,886)

2. บัญชีรายชื่อที่ยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจกผ้าห่มกันหนาวเป็นคนละชุดกับที่ผู้นำชุมชนสำรวจและใช้ประกอบในการแจกผ้าห่มกันหนาว

จากการสอบถามผู้นำชุมชนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสำรวจและพิจารณา คัดเลือกรายชื่อประชาชนที่สมควรได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 23 หมู่บ้าน พบว่า บัญชีรายชื่อประชาชน

ที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวตามโครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ปี พ.ศ. 2556-2557 ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี เป็นคนละชุดกับที่ผู้นำชุมชนสำรวจและใช้ประกอบในการแจกผ้าห่มกันหนาว จำนวน 3 หมู่บ้าน

3. บัญชีรายชื่อที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจกผ้าห่มกันหนาวเป็นคนละชุดกับที่ผู้นำชุมชนสำรวจและไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว

จากการตรวจสอบพบว่า ผู้นำชุมชนหมู่ 7 ตำบลศรีธาตุ อำเภอศรีธาตุ ได้ดำเนินการสำรวจรายชื่อประชาชนที่สมควรได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 50 ราย โดยที่ประชาชนยังไม่ได้ลงลายมือชื่อและผู้นำชุมชนไม่ได้รับมอบผ้าห่มกันหนาว แต่บัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวตามโครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ปี พ.ศ. 2556-2557 ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี มีจำนวน 2 ชุด รวมจำนวนผู้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 72 รายและเป็นคนละชุดกับที่ผู้นำชุมชนสำรวจไม่ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการ

4. บัญชีรายชื่อที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจกผ้าห่มกันหนาวผู้นำชุมชนไม่ได้เป็นผู้สำรวจและไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว

จากการสอบถามผู้นำชุมชน หมู่ 5 ตำบลศรีธาตุ อำเภอศรีธาตุ พบว่า ผู้นำชุมชนไม่ได้สำรวจและรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้สมควรได้รับผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี และไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาวแต่อย่างใด

5. ไม่ได้จัดทำเอกสารให้ประชาชนลงลายมือชื่อในขณะที่รับผ้าห่มกันหนาว

จากการสอบถามผู้นำชุมชนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) สมาชิกสภาเทศบาล (สท.) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) หรือประชาชนที่ได้รับมอบหมายจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีให้สำรวจและรวบรวมรายชื่อประชาชนที่สมควรได้รับผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีและเป็นผู้รับผ้าห่มกันหนาวมาแจกให้กับประชาชน พบว่า **ในการรับผ้าห่มกันหนาวจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีเพื่อนำมาแจกให้กับประชาชนในหมู่บ้านที่ตนรับผิดชอบไม่ได้ทำหลักฐานการส่งมอบ-รับมอบระหว่างกันว่าได้รับผ้าห่มกันหนาวจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีจำนวนเท่าใด** และในการแจกผ้าห่มกันหนาวผู้นำชุมชนหรือผู้ที่รับผิดชอบในการแจกผ้าห่มกันหนาว**ไม่ได้จัดทำเอกสารให้ประชาชนลงลายมือชื่อในขณะที่รับผ้าห่มกันหนาว** จำนวน 11 หมู่บ้าน ลายมือชื่อที่ปรากฏในบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ไม่ใช่ลายมือชื่อของประชาชนในขณะที่รับผ้าห่มกันหนาว แต่ประชาชนจะลงลายมือชื่อตั้งแต่ตอนสำรวจและแจ้งรายชื่อผู้สมควรได้รับผ้าห่มกันหนาว การลงลายมือชื่อจะมีทั้งที่ผู้นำชุมชนเป็นผู้ลงลายมือชื่อแทนทั้งหมด จำนวน 3 หมู่บ้าน ประชาชนลงลายมือ

ชื่อเองบางส่วนและผู้นำชุมชนลงลายมือชื่อแทนบางส่วน จำนวน 5 หมู่บ้าน และประชาชนเป็นผู้ลงลายมือชื่อด้วยตนเองจำนวน 3 หมู่บ้าน

6. ผู้นำชุมชนได้รับผ้าห่มกันหนาวไม่ครบถ้วนตามที่สำรวจและหรือตามจำนวนในเอกสารบัญชีรายชื่อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีที่ใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจกผ้าห่มกันหนาว

จากการสอบถามผู้นำชุมชน หมู่ 9 ตำบลกุมภวาปี อำเภอกุมภวาปี พบว่า ผู้นำชุมชนได้สำรวจและรวบรวมรายชื่อประชาชนที่สมควรได้รับผ้าห่มกันหนาวจำนวน 50 ราย ซึ่งเท่ากับจำนวนในบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี แต่ผู้นำชุมชนได้รับผ้าห่มกันหนาวเพียง 27 ผืน ซึ่งไม่ครบตามจำนวนที่สำรวจรายชื่อ

7. ประชาชนได้รับผ้าห่มกันหนาวมากกว่าจำนวนตามบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

จากการสอบถามกำนันตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ พบว่า กำนันตำบลบ้านค้อไม่ได้สำรวจและส่งรายชื่อประชาชนที่สมควรได้รับผ้าห่มกันหนาวให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี หรือหน่วยงานอื่นใด แต่จะได้รับผ้าห่มกันหนาวจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี จำนวน 600 ผืน แล้วนำมาจัดสรรให้กับผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งหมู่ 6 จะได้รับผ้าห่มกันหนาวจำนวน 105 ผืน ในการแจกผ้าห่มกันหนาวจะแจกต่อบ้านเลขที่ที่ได้รับแจกผ้าห่มกันหนาวครั้งสุดท้ายไปจนครบตามจำนวนผ้าห่มกันหนาวที่ได้รับ ต่อมาสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านค้อได้นำผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีมาแจกให้กับประชาชนในหมู่บ้านอีกตามบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านค้อเป็นผู้สำรวจและจัดทำ จำนวน 50 ผืน ดังนั้นประชาชนในหมู่ 6 จึงได้รับผ้าห่มกันหนาวมากกว่าจำนวนตามบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

นอกจากการจัดทำบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวแยกเป็นรายตำบล หรืออำเภอแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ยังมีการจัดทำบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว ซึ่งมีหมู่บ้าน ตำบล หรืออำเภออื่นรวมอยู่ในบัญชีรายชื่อชุดเดียวกัน มีการนำข้อมูลอาสาสมัครตรวจบ้านสถานีตำรวจภูธรอำเภอประจักษ์ มาถ่ายสำเนาซ้อนทับกับบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว เสมือนว่าเป็นประชาชนตามบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาว หรือนำข้อมูลรายชื่อผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนภัยหนาวที่ได้รับมอบผ้าห่มกันหนาวของศูนย์พัฒนาสังคมหน่วยที่ 71 จังหวัดอุดรธานี มาประกอบการแจกผ้าห่มกันหนาวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ทำให้ยากต่อการควบคุมและแจกผ้าห่มกันหนาวให้เป็นไปตามจำนวนที่กำหนดไว้ได้ และทำให้เอกสารขาดความน่าเชื่อถือ สาเหตุเกิดจาก

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีไม่มีข้อมูลผู้ประสบภัยหนาวเพื่อนำมาจัดทำบัญชีรายชื่อสำหรับแจกผ้าห่มกันหนาว และไม่ได้ให้ประชาชนลงลายมือชื่อในขณะที่รับแจกผ้าห่มกันหนาวเพื่อเป็นหลักฐาน

2. การสำรวจรายชื่อผู้สมควรได้รับแจกผ้าห่มกันหนาวมาจากหลายช่องทาง แต่ที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องว่ามีข้อมูลซ้ำกันหรือไม่

3. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแจกผ้าห่มกันหนาวหลายไม่ปฏิบัติตามหนังสือกรมการปกครองที่ มท 0313.4/ว 3050 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2543 เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543 ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าจำนวนประชาชนตามบัญชีรายชื่อประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวที่ใช้เป็นเอกสารหลักฐานประกอบการแจกผ้าห่มกันหนาวมีจำนวนผู้ได้รับผ้าห่มกันหนาวจริงจำนวนเท่าใด

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การดำเนินโครงการ “ช่วยภัยหนาว เพื่อชาวอุดร” ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีเกิดผลสัมฤทธิ์ มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีข้อเสนอแนะให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี พิจารณาดำเนินการดังนี้

1. ในโอกาสต่อไปต้องบูรณาการกับส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรมในการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยหนาวเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าและประหยัดร่วมดำเนินโครงการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการโดยให้บูรณาการข้อมูลผู้ประสบภัยกับสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดอุดรธานี ซึ่งได้จัดทำเป็นข้อมูลกลางไว้แล้ว

2. ในการจัดทำโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยหนาว เพื่อให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณเกิดความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด ให้ปฏิบัติตามแนวทาง ดังนี้

2.1 การตั้งงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนต้องมาจากการศึกษาปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตามลำดับความสำคัญ ความจำเป็นเร่งด่วน และทราบจำนวนผู้ประสบภัยที่ต้องให้ความช่วยเหลือที่ชัดเจนก่อนนำมาคำนวณจัดตั้งงบประมาณ

2.2 ต้องให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยหนาวให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย คือผู้ประสบภัยหนาวที่มีฐานะยากจน ขาดแคลน ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่มีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้

2.3 ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยหนาวอย่างรวดเร็ว ทันกาล ทัวถึง ไม่ซ้ำซ้อน และไม่เกิดความจำเป็น

2.4 ต้องไม่จัดทำโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยหนาวในลักษณะเพื่อหวังผลประโยชน์ทางการเมือง โดยต้องเป็นการช่วยเหลือผู้ประสบภัยกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

2.5 การออกคำสั่งแต่งตั้งต้องกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน และมุ่งหวังที่จะให้เจ้าหน้าที่สามารถนำไปปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด

3. ในโอกาสต่อไปหากมีการดำเนินโครงการเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนในลักษณะเช่นนี้อีก ให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำสรุปจำนวนประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนที่

แท้จริงที่จะจัดสรรให้แต่ละพื้นที่โดยระบุแต่ละตำบล/หมู่บ้านให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถตรวจสอบและควบคุมการให้ความช่วยเหลือว่าถูกต้อง ครบถ้วน ตามที่กำหนดไว้หรือไม่

4. กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ปฏิบัติตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 3050 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2543 เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2543 โดยเคร่งครัด เมื่อดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วให้**จัดทำบัญชีควบคุมการรับ - จ่ายวัสดุโดยแสดงรายการและจำนวนวัสดุที่ได้รับ และเมื่อมีการแจกจ่ายวัสดุให้ระบุรายชื่อผู้ได้รับแจกจ่ายพร้อมทั้งให้ผู้รับลงชื่อรับไว้ในทะเบียนเพื่อเป็นหลักฐานเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินทุกครั้ง โดยไม่ให้มีการลงลายมือชื่อก่อนการได้รับผ้าห่มกันหนาว** หากไม่ดำเนินการแล้วก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

5. ประชาชนตามบัญชีรายชื่อที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ จำนวน 187 ราย ให้เรียกเงินคืนจำนวน 29,920.00บาท (187 ราย X 160.00 บาท) หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 เพื่อหาผู้รับผิดชอบใช้คืนเงินให้กับทางราชการและดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณีให้ตรวจสอบประชาชนตามบัญชีรายชื่อที่เหลือหากเป็นผู้ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ ให้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและเรียกเงินคืนและหากตรวจสอบพบว่า เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมือง เอื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือแสวงหาผลประโยชน์เพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

6. ให้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีคณะกรรมการกำหนดรายละเอียดและคุณลักษณะพร้อมการกำหนดราคากลางของผ้าห่มกันหนาว ไม่ได้สืบราคาจากผู้มีอาชีพขายพัสดุนั้นโดยตรงเป็นผลให้ทางราชการได้รับความเสียหายจากการซื้อผ้าห่มกันหนาวสูงกว่าราคาที่เหมาะสมจะเป็น เป็นเงินจำนวน 7,440,000.00 บาทและให้เรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 เพื่อหาผู้รับผิดชอบใช้คืนเงินให้กับทางราชการและดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

7. ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีจำนวนประชาชนที่ได้รับผ้าห่มกันหนาวตามบัญชีรายชื่อนี้น้อยกว่าที่จัดซื้อหรือที่กำหนดไว้ในโครงการ และไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาวหรือได้รับไม่ครบถ้วน หากพบว่าทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายจากการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวเพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนที่เดือดร้อนตามที่อำเภอ หรือกำนันผู้ใหญ่บ้าน หรือที่ผู้นำชุมชนสำรวจแต่ไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว ให้ดำเนินการหาผู้รับผิดชอบชี้แจง และดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้สำนักตรวจสอบพิเศษภาค 6 (จังหวัดอุดรธานี) ทราบ

8. กรณีประชาชนตามบัญชีรายชื่อไม่ได้รับผ้าห่มกันหนาว จำนวน 91 ราย จะทำการตรวจสอบ และแจ้งผลให้ทราบต่อไป